

Üdvözlégy Baár – Madas!

Április 16-án gyönyörű napsütés és érdeklődő tömeg fogadta budapesti testvériskolánk, a Baár-Madas Református Gimnázium diákjait és kísérő tanárait. Délután fél öt körül gurultak be iskolánk udvarára, egy igen csak modern autóbusszal, melynek sofőrét, Pali bácsit mi is igen jól ismerjük.

Megérkezés után a lányok a lánykolinak, a fiúk a fiúkollégiumnak vették az irányt. Miután lepakoltak, megszemlélték a kollégiumokat, feljöttek, és szabadon ismerkedhettek, beszélgethettek. Vacsora után a 11. B-ben gyülekeztünk össze, és a Baár-Madas egyik diákja tartott bemutatót iskolájukról, majd mutatott néhány érdekes és humoros bűvészszerűköt. Ezután egy rövid ismerkedős játékot játszottunk, ennek befejezése után közös próbát tartottunk, melyen elpróbáltunk néhány éneket, amelyeket pénteken délután a Nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Református Gyermekekotthonban adtunk elő közösen. Próba után mindenki nyugovóra tért.

Másnap korán reggel keltünk, és reggeli után izgatottan, és kíváncsian kezdetét vette a nagy buszozás. Először Csetfalvára látogattunk el, ahol megcsodáltuk a település református templomát. Csetfalva után Tiszaújlak felé gurultunk az ottani Turul-émlékműhöz. Az amúgy sem unalmas utazást tovább fűszerezte kiváló idegenvezetőnk, aki nem volt más, mint Horkay Sámuel úr. Köszönjük neki mindazt, ahogy színessé, izgalmassá és érdekessé tette

utazásunkat, és Kárpátalja történetét. De visszatérve Tiszaújlakhoz, megkoszorúztuk a Turul-émlékművet, majd tovább indultunk Nagyszőlős felé, ahol a Perényi-kastélyt vettük alaposabban szemügyre. Mindezek után még ellátogattunk: Husztra, Técsőre. A kirándulás után visszaérkeztünk Nagyberegre, ahol ízletes vacsora várt minket, minek elfogyasztása után egy barátságos focimeccsre került sor, amit, mint minden éven (persze csak a hazai pálya előnye miatt) a Nagyberegiek nyertek.

Talán együttérzésre találnak szavaim, ha azt mondom, hogy a következő nap egy hajszálnyival izgalmasabbra sikerült, mint az előző. Ugyancsak kora reggel kezdtük meg kirándulásunkat, és egyenesen a közismert, és a II. Világháborúban a szovjetek által rettegett, Árpád-vonal egyik bunkerrendszere felé vettük az irányt. A bátrabbak a bunkerrendszer megszemlélése után egy másfél méter magas és csupán ötven cm széles alagúton keresztül távozhattak, amin közel hetvenfokosan emelkedő lépcsők vezettek. A világháborús 'nosztalgizálás' után, elindultunk a Kanava-gerinc felfedezésére, amin állítólag Feszty Árpád sátra állt világhírű körképe vázlatának elkészítésekor. A gerincen csodálatos kilátás tárult a vidékre. Ezek után elmentünk még a Sipot-vízeséshez, és felvonóztunk egyet az utunk folyamán oly sokszor emlegetett Borzsa-havasok közelében. A felvonóból lélegzetelállító képet kaptunk a hegyvonulatról. Programunk teljesítése után ismét visszajöttünk Nagyberegre, ahol vacsoráztunk, és a megszokott kollégiumi programokkal zártuk a csütörtöki napot.

Pénteken reggel egy kis munkára szólított minket a kötelesség, na meg persze nevelőink, aminek eredménye az lett, hogy félig lefestettük a líceum egyik kerítését, mialatt a többiek gyomláltak és rendbe rakták az udvart. A kis kora reggeli 'szórakozásunk' után meglátogattuk vidékünk egyik büszkeségét, a Munkácsi várat. Délután pedig a már fentebb említett Nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthonba látogattunk, és tartottunk egy kisebb előadást, amit az ottani gyerekek sok-sok szeretettel fogadtak. Az előadás után szabadon elbeszélgettünk a gyermekotthon lakóival, megismerhettük mindennapjaikat, életüket. Nagyon sok szeretet kaptunk tőlük, és igyekeztünk ezt mi is viszonzni nekik. Ezt követően jött az elválás, és minden diák az őt fogadó helyi diákhoz ment. Másnap minden fogadó diák kedve szerint szervezett programot a fogadott diákjának. A társaság fele másnap Beregszászban volt, ez azért is lehetett, mivel a három napos kirándulássorozat alatt Kárpátalja szinte minden nevezetes helyét meglátogattuk, csak Beregszászt nem. Vasárnap kilenc órakor volt a gyülekező, amikor is a diákok búcsút vettek egymástól, és egy rövid beregszászi városnézés után visszaindultak Budapestre. Nagyon jól érezték magukat mind a fogadott diákok, mind a fogadó diákok, talán életre szóló barátságok is szövődtek ezalatt a néhány izgalmas nap alatt.

Szeretettel várjuk a Baár-Madas diákjait legközelebb is, és reméljük ti is olyan jól éreztétek magatokat velünk, mint mi veletek!

Domokos Dániel

Nagyberegai Református Líceum